

Dr. SÁRKÖZY FERENC¹

(1896–1974)

szülész, nőgyógyász főorvos

Dr. Sárközy Ferenc Jászberény város szülötte, egy tekintélyes, szorgalmas, gazdálkodó család leszármazottja volt. Felmenői között városi tanácsnokok találhatók.

1896-ban született Jászberényben. Az elemi iskolát Jászberényben, a gimnáziumot Jászberényben és Rákospalotán végezte. 1915 júniusában érettségizett.

1916-ban önkéntes katona volt. Az egyéves önkéntes szolgálatot a 29. honvéd gyalogezredben teljesítette.

1924. február 23-án avatták orvosdoktorrá a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Orvostudományi Karán. Orvosdoktori oklevelét 1926. május 1-jén kapta meg.

1929 és 1932 között Budapesten dolgozott, néhány hónapot pedig Bécsben töltött gyakorlalon.

1933-ban megnősült, és feleségével, Szuhányi Éva Máriával Jászberénybe költözött. Jászberényben 1933-ban mint kórházbizottsági tagot képviselővé választották. Képviselőként is sikerült hatást gyakorolnia a kórház fejlesztésére. A fejlesztésre engedélyezett pénzekből egy „modern” mosoda felépítését szorgalmazta, szemben más képviselőtársakkal, akik egy kápolnaépítést favorizáltak.

A Jászok Egyesülete munkájába már egyetemista korában aktívan bekapcsolódott, a jász bálók rendezői között az ő nevét is olvashatjuk.

A jászberényi kórház a 1930-as évek elején indult fejlődésnek. Nem volt szakszerű szülészeti betegellátás, és a kórház költségvetése terhére még nem tudtak fizetett szülészorvos állást létesíteni. 1933-ban, dr. Sárközy Ferenc a kórháznak felajánlotta, hogy fizetés nélkül vállalja a szülészeti rendelőt. 1934 és 1940 között még csak tiszteletdíj ellenében dolgozott, mellette gazdálkodott.

A háború után, miután a vagyonát a magyar államnak kényszerült „felajánlani”, főállású vezető szülész-nőgyógyász orvos lett. Mindig készenlétben állt, még ha éjszaka kellett is beteghez mennie. Nevéhez fűződik a kórház nőgyógyászati osztályának szakszerű felépítése és vezetése, ahol a semmelweisi higiénára helyeződött a legnagyobb hangsúly. A császármetszéses szülés nagy mestere volt, amitől abban az időben a fertőzésveszély miatt még nagyon féltek. Vallásos keresztényi neveltetéséből eredően meggyőződésből abortuszellenes volt, és akit tudott, lebeszél róla. Mivel a jászberényi kórház orvosegyetemi gyakornokokat is fogadhatott, így szakmai tudását a következő generációnak is továbbadta, akik közül sokan kiváló orvosok lettek. Az 1950-es években országos elismerésként megkapta a „Kiváló Orvos” kitüntetést is.

1962 és 1965 között rendelőintézeti helyettes főorvos, majd az akkor felépült városi fürdőben – nyugdíjas orvosként – balneológusi feladatokat látott el.

78 éves korában, 1974-ben hunyt el Jászberényben. Nyughelye a Szent Imre temetőben van.

Megjelent:

Dr. Suba Györgyné: Jászok Egyesülete Budapesten 1921–1946. Budapest, 2017. 188. p.

¹ Összeállította: unokahúga, nevelt lánya, Uferné Sárközy Ágnes.